

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Sedmíkovou ve věci žalobce: **a) P.-M. A., b) nezl. P.-M. E., c) nezl. P.-M. J.**, obě nezl. žalobkyně zastoupeni otcem jako zákonným zástupcem, poslední známá adresa: „x“ (ubytovatelka paní J. K.), právně zastoupení Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem v Hradci Králové, Heyrovského 1178, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky**, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2012, č.j. OAM-385/ZA-06-K01-2010, t a k t o :

- I. **Řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2012, č.j. OAM-385/ZA-06-K01-2010 s e z a s t a v u j e.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Rozhodnutí o výši odměny ustanoveného zástupce si krajský soud vyhrazuje do samostatného rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou (jménem svým i jménem obou tehdy nezletilých dětí) domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto usnesení, kterým správní orgán rozhodl tak, že žalobcům mezinárodní ochranu podle §§ 12, 13, 14, 14a a 14b zák. č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu) neudělil.

V žalobě označili žalobci za místo jejich pobytu Pobytové středisko MV ČR v Kostelci nad Orlicí. Následně krajský soud žalobce na jimi uvedené adrese kontaktoval, avšak neúspěšně. Poté, kdy krajský soud rozhodl k žádosti žalobců tak, že žalobě přiznal odkladný účinek, byl nucen zjišťovat aktuální pobyt žalobců, kteří se v PoS v Kostelci nad Orlicí již nezdržovali. Za součinnosti se žalovaným a posléze i s přihlédnutím ke sdělení žalobce sub. a) soud zjistil, že žalobci se nacházeli v PoS Zastávka u Brna. V průběhu roku 2012 se žalobci do Kostelce nad Orlicí opět vrátili, nicméně tentokrát na adresu Havlíčkova 156. Na nařízené jednání se žalobci nedostavili, neboť se jejich zástupci nepodařilo na poslední známé adresy doručit.

Za dané situace krajské soud požádal o součinnost žalovaného a rovněž Policii České republiky. Z odpovědi žalovaného, tedy Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, Praha ze dne 27. května 2013 se podává, že všichni tři žalobci odešli z PoS v Kostelci nad Orlicí dne 17. 1. 2012. Dle informačního systému měli od 29. 8. 2012 do 21. 12. 2012 naposledy uvedenou tuto adresu: ul. „x“, ubytovatelka paní J. K., Ž.. Tatáž odpověď s datem 29. května 2013 se krajskému soudu dostala od Ředitelství služby cizinecké policie, kterou tak soud považoval za poslední známou kontaktní adresu.

Oslovil proto s dotazem paní J. K., v jejíž nemovitosti měli žalobci přinejmenším do 21. 12. 2012 pobývat. Jmenovaná odpověděla dopisem z 10. 6. 2013 v němž uvedla, že pan P.–M. a jeho dvě děti se v Ž. na adrese „x“ již nezdržují.

Poté krajský soud ještě z opatrnosti kontaktoval zástupce (advokáta), kterého k žádosti ustanovil žalobcům k ochraně jejich práv se snahou zjistit, zda-li jsou mu známy nějaké informace o možném místě pobytu žalobců. Soudem ustanovený advokát v odpovědi z 11. 6. 2013 uvedl, že na jemu poslední známou adresu, která vyplynula při jednání soudu (Kostelec nad Orlicí, Havlíčkova 156), se žalobcům doručit nepodařilo, obsílka byla odeslána dne 23. 5. 2013 a do doby současné není žádný doklad o doručení. K dotazu krajského soudu potvrdil, že ze strany žalobců (klientů) neobdrželi žádné stanovisko, neprojevili zájem svého právního zástupce kontaktovat a žádné další relevantní informace tak nejsou známy.

Skutečnosti soudem popsané tak umožňují připustit stav, kdy byly vyčerpány všechny reálně dostupné možnosti ke zjištění místa pobytu žalobců, když se jej nepodařilo zjistit ani za součinnosti s jeho advokátem, s MV ČR a rovněž s orgány Policie ČR. Krajský soud kontaktoval ubytovatelku paní J. K., která jako poslední měla poskytnout žalobcům ubytování v Ž., přičemž povolení k ubytování bylo do 21. 12. 2012. Ani její sdělení nedalo odpověď na otázku ohledně současně aktuálního místa pobytu žalobců.

Za situace popsané je dle přesvědčení krajského soudu nyní možné učinit závěr, nelze zjistit místo pobytu žadatelů o udělení mezinárodní ochrany (žalobců), že přesné místo jejich pobytu i přes snahu soudu a za součinnosti s kompetentními

orgány státu i soukromými osobami, které k objasnění pobytu žalobců byly nápomocny, známo není.

Při shrnutí výše zachycených informací a nezměněné situaci je zřejmé, že v projednávané věci došlo fakticky k naplnění situace předvídané v ust. § 33 písm. b) zákona o azylu, kdy soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce). Soud tedy v kontextu s výše uvedenými a zjištěnými skutečnostmi řízení ve věci podle § 47 písm. c) s.ř.s. zastavil, neboť nebyl dán prostor pro meritorní rozhodnutí ve věci [(rozsudek Nejvyššího správního soudu v Brně ze dne 4. 9. 2008, sp. zn. 3 Azs 40/2008: „*Nastoupení některého z důvodů podle § 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, vylučuje, aby soud ve věci meritorně rozhodoval; taková procesní situace (zde: neznámý pobyt stěžovatele) má mít obligatorní procesní vyústění v podobě zastavení řízení.*“]

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., když bylo řízení ve věci soudem zastaveno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 11. června 2013

JUDr. Marcela Sedmíková, v.r.
samosoudkyně